

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Nu indeholder anbringelsesreformen, som jeg er enig med fru Pia Kristensen i ikke er en reformreform, trods alt et tiltag, hvor vi vækker vagthunden, nemlig Den Sociale Ankestyrelse, så de holder noget bedre øje med, at kommunerne rent faktisk følger loven, også hvad angår den problemstilling, som fru Pia Kristensen nævner.

Vil Dansk Folkeparti ikke erkende, at vi den vej rundt faktisk har forsøgt at gøre en ekstra indsats over for den retssikkerhed, som selvfølgelig gælder både for forældre og for børn i den her slags sager?

(Kort bemærkning).

Pia Kristensen (DF):

Det er korrekt. Dansk Folkeparti foreslog som sagt en domstolsmodel, men der var ikke flertal for den, og det accepterer vi. Og så kan jeg kun sige, at vi da er tilfredse med, at Den Sociale Ankestyrelse uopfordret kan tage sager op, for så bliver der en kontrol i kommunerne.

Som sagt støtter vi også det her forslag, fordi det er virkelig godt i forhold til den gældende lovgivning. Vi tror på, at det kan være med til at rette op på disse skavanker og de kedelige sager, vi desværre har været udsat for i mange, mange år.

Første næstformand (Svend Auken):

Ja, vi siger tak. Og så går vi videre i ordførerrækken. Det er fru Charlotte Dyremose.

Charlotte Dyremose (KF):

Det her forslag er ligesom det tidligere, vi behandlede i dag, et forslag, der skal bidrage til at hjælpe nogle af dem, der er allermest udsat i vores samfund, nemlig de børn, der har særlige problemer. Børn og unge, hvor familielivet ikke fungerer, hvor mor og far ikke magter at være forældre, er nogle af dem, der har det allersværest i vores samfund. Derfor er vi Konservative utrolig glade for, at det er lykkedes med et bredt forlig at få ændret på nogle af reglerne på det her område.

Venstres ordfører remsede de forskellige tiltag op, og jeg vil derfor nøjes med at nævne nogle af de ting, som vi fra konservativ side lægger særlig vægt på.

Vi lægger særlig vægt på, at børnene nu skal inddrages mere, at børnene og de unge bliver spurgt mere og skal have mere at skulle have sagt, hvad angår deres anbringelsessted. Også at

vi hæver kvaliteten, så vi forhåbentlig får en mere sammenhængende anbringelse, at de børn, der skal anbringes, bliver anbragt så tidligt, at de ikke når at blive fuldstændig ødelagte af problemerne i familien, inden de bliver anbragt, men at vi også samtidig forsøger at blive bedre til at hjælpe dem, så de børn, hvor forældrene kan guides og kan hjælpes til at magte forældreopgaven, kan få lov at blive hjemme hos de forældre, de, som andre ordførere også har været inde på, jo elsker trods alle de problemer, der måtte være.

I samme åndedrag kan man sige, at den del, der handler om familier og netværk, er noget af det, som vi fra konservativ side lægger utrolig stor vægt på, ikke kun når det handler om at inddrage familien og netværket til at styrke forældrene og til at bakke op omkring det barn, som lever i en familie, der ikke er så velfungerende, som man kunne ønske, men også i den situation, hvor barnet ikke kan leve hjemme hos mor og far eller den ene af dem, at der så findes ressourcepersoner i netværket, som kan tage sig af barnet.

KL 14.05

Vi er fuldstændig klar over, at nogle af de børn, som har meget svage relationer, har forældre med meget svage relationer, ikke nødvendigvis har nogen netværkspersoner, der kan tage sig af dem. Men findes de her ressourcer, jamen så tror vi på, at barnet får en langt bedre og langt tættere og også langt mere langtidsholdbar tilknytning til en netværksperson, enten som en ekstra støtte eller som den person, man bor hjemme hos. Det her handler jo om, at nogle børn, når de bliver anbragt, bliver kastet mange steder hen i systemet, og derfor må vi forsøge så godt, vi nu kan, at sikre, at de fastholder kontakten til de ressourcepersoner og de kontakter, de har knyttet i deres barndom.

Derfor er vi også glade for initiativet, hvor man i forbindelse med de lidt større børn overvejer, om der er noget i nærområdet, der ville være bedre for dem end at anbringe dem langt væk på en institution eller i en plejefamilie, f.eks. at de kan bo, med opsyn, i deres nærområde og derfor holde kontakterne til de venner, de måske har i skolen eller i den lokale sportsklub, så de ikke mister kontakterne, fordi der er problemer hjemme hos mor og far, fordi det netop er så meget vigtigere for de her børn og unge, at de har nogle andre kontakter, hvis ikke støtten fra mor og far er tilstrækkelig.

Den sidste ting, jeg skal nævne, er muligheden for at vende tilbage til efterværnet, altså det,